

Szeged dolgozói még most is — s még biztosan hosszú ideig — elragadtatással beszélnek a Szovjetunió Állami Népi Táncegyüttese szegedi szerepléséről. Csodálatos és felejthetetlen élményt nyújtott mindhárom előadásuk, amelyek után alig tudott elválni tőlük a közönség. Nehezen búcsúztak a lelkes közönségtől maguk a szovjet művészek is.

Képünkön az első esti előadás befejezésének közvetlen pillanatait láthatjuk a szegedi Nemzeti Színházban, amikor Zombori János elvtárs, a Szegedi Pártbizottság első titkárának beszéde után az együttes kedves mosollyal, integetésekkel viszonzta a dolgozók tapsviharát. A szolóművészeket virággal halmozta el a közönség szeretete. A képen a szereplő művészek körében balról jobbra Zombori János elvtársat látjuk Igor Mojszejev elvtárral, az együttes vezetőjével és Galperin elvtárral, az együttes karnagyával.

LENGYEL MŰVÉSZKÜLDÖTTSÉG ÉRKEZIK SZEGEDRE

a „Lengyel Filmhét” alkalmából

Nagy sikerrel tartották meg hazánkban április 7—14-e között a „Csehszlovák Filmhétet”. Szegeden ezalkalommal a „Csapda” című, az 1950. évi nemzetközi filmversenyen díjat nyert csehszlovák filmet mutatták be, amely a német fasiszta megszállás idején a csehszlovák dolgozóknak a kommunizmus vezetése alatt folytatott ellenállási mozgalmát tárja elénk. A filmet egy héten át több mint 8 ezer szegedi dolgozó nézte meg, ami fényes bizonyítéka annak, hogy Szeged dolgozói megértették a filmhét jelentőségét és tisztában voltak azazal, hogy a filmhét nem csupán a két nép barátságának elmélyítését szolgálja, hanem jelentősen hozzájárul a békéltető erőknek a növeléséhez is.

Most egy másik baráti ország filmművészetének alkotásaival ismerkedhetnek meg a magyar dolgozók. Április 21—28-a között rendezik meg Magyarországon a lengyel filmhétet. Erre az alkalomra négy új játékfilmet és egy riport-

filmet küld el hozzánk a baráti Lengyel Köztársaság.

Szegeden a lengyel filmhét alkalmából szombaton a Fáklya-film-színház a „Békét a világnak” című riportfilmet mutatja be, amely a Béke Hívei II. Világkongresszusáról készült.

Vasárnap délelőtt a lengyel delegáció érkezik Szegedre a Film Polski vezérigazgatójának vezetésével. Rajta kívül öt lengyel filmszínész és színésznő tagja a delegációnak. A delegációt a Párt és a városi tanács végrehajtó bizottsága fogadja.

Vasárnap este 7 órakor díszelőadásban mutatja be a Szabadegyetem-film-színház a „Legyőzhetetlen város” című lengyel játékfilmet, mely Varsó népének a német fasiszták elleni hősiességéről készült. Az ünnepi előadásban résztvesz a lengyel delegáció is. Az előadás előtt a zenekar a magyar és lengyel himnuszot játssza el, majd a Párt küldöttje mond ünnepi beszédet, amelyre a lengyel delegáció vezetője válaszol.

IGAZ MŰVESZI MAGATARTÁSRA TANÍTOTTAK MOJSZEJEVÉK

Mojszejevék vasárnap délelőtti előadásán furcsa dolog történt velünk. Röviddel azután, amikor felment a függöny, megszólalt Mojszejevék kiting zenekara, s a színpadra festői népviseletben, hosszú sorban, lassú lépésekben bevonult a táncosok egyik csoportja, különös érzés kerített hatalmába: szívem hevesen dobogni kezdett, arcom kipirult s egyszer csak azt vettem észre, hogy könnyek szöknek a szemembe. Mi az? Mi történt? Meghatódtam?... Hiszen ez a tánc humoros... Megszámlálhatatlan kiting ötlet, a humor egészséges, hőmpolygó áradata árasztotta el az egész színházat és én könnyeim közt — nevettem. Nem, ez nem varázslat, nem csoda... Ez művészet! Kristálytisza művészet!

S most mélyen elgondolkodtam és számot vetettem magammal és magunkkal. Betöltjük-e mi ezt a nagy hivatásunkat? Élünk-e ezzel a hatalmas erővel, ami a kezünkben van? Bizony egy kicsit elszomorodtam... Aggódva gondolok arra, hogy vajon a színpad iránti határtalan szeretet, mely minden művész alap tulajdonsága, nem váltakozik-e nálunk az érvényesülés, ért folyó harccal?...

Kedvenc témánk a fegyverem kérdése, (melynek nagyrésztben önfegyelmünk kell lennie.) A Mojszejev-vezette együttes szereplése után meg kell állapítanunk azt is, hogy mi ezen a téren is többet beszélünk, mint cselekszünk.

Hiba lenne most azt hinni, hogy súlyos letargiába estünk és önmargolva, reménytelenül szállunk magunkba. Nem. Mi javítani akarunk és fogunk magatartásunkon s ezzel előadásainkon, a szovjet művészek példájára. Céltalan lenne most az évad produkcióit egyenként sorra venni. A lényeg nem ez. A lényeg bennünk van. Ezt kell formálnunk és alakítanunk szocialista becsületességgel és öntudattal.

S ha ezen az úton elindulhatunk, ezt közvetlenül jórészt Mojszejevéknek köszönhetjük s mindazoknak, akik a szocialista élet győzelmes kultúrájával a szabad nemzeteket megbontathatlan barátságban forrasztják össze.

Várady Árpád

a Szegedi Állami Nemzeti Színház sajtófelelőse.

SZOMBATON KEZDŐDIK AZ ORSZÁGOS TAVASZI KULTÜRVERSENY VÁROSI DÖNTŐJE SZEGEDEN

A szegedi üzemek, hivatalok, intézmények és az ifjúság kulturcsoportjai az elődöntőn és körzeti döntőn bebizonyították, hogy az utóbbi időben sokat fejlődtek, komoly tényezőjévé váltak annak a küzdelemnek, amelyet a magyar dolgozó nép a szocializmus építésében és a békéért folyó harcban kifejt. Bizonyosságot szolgáltatott arról, hogy egyre inkább be tudják tölteni azt a feladatot, hogy Pártunk politikáját a kultúra eszközeivel támasszák alá.

A tavaszi kulturverseny városi döntőjét szombaton délután fél 5 órai kezdettel és vasárnap reggel 8 óráig egész napon át az alsóvárosi (Mátyás-téri) MÁV kultúrotthonban bonyolítják le. A versenyen az alábbi kulturcsoportok vesznek részt: Textilkombinát, Erőműtelep, Szegedi Kenderfonó, Közaikalmazottak, Pedagógus Szakszervezet, Iparostanulótthon, Kiskereskedelmi Vállalat, Postás Szakszervezet, Ruhagyár, DÉMA Cipőgyár, Orvosegészségügyi Szakszervezet, Községi Kenyérgyár, Pedagógiai Főiskola, Lemezgyár, Villamosvasút, Földművelésügyi Zet, Rendőrség, Ruházati Bolt, Városi Tanács Enekkara, Jutafonó, Magyar Kender, Késárú Vállalat, MSZT-központ, MÁV-forgalom, OKISZ, Egyetemi Dolgozók, Közkórház, MNDSZ, süketnémák kultúrcsoportjai. Versenyen kívüli résztvevők: a Rendőrség, MÁV, Szegedi Kender, Magyar Kender, Villamosvasút és az Egyetem zenekara.

Kulturcsoportjaink eddigi szereplésükkel is megmutatták, hogy megértették Pártunk célkitűzéseit és igyekeznek valóra váltani Révai elvtárs szavait: „Kulturmozgalmunk által a dolgozó nép a kultúra cselekvő résztvevőjévé válik”.

A kulturverseny döntőjére mindenképpen látunk.

Megjelent a „Szovjet kultúra” áprilisi száma

A „Szovjet kultúra” áprilisi számának vezércikkét Parragi György Kossuth-díjas újságíró írta, május elsejéről, a nemzetközi proletáriátus nagy ünnepéről.

A folyóirat közli az elsőfokozatú irodalmi Sztálin-díjjal kitüntetett Galina Nyikolajeva „Aratás” című regényének egyik fejezetét.

Igen tanulságos és érdekes Njasnyikov: „Lenin és az irodalom kérdései” és Petrov: „A szov-

jet irodalom világraszóló jelentősége” című cikke.

Baranov professzor a növényvilág keletkezéséről és fejlődéséről, Csorkaszin a Volga—Dón-csatorna építkezéséről írt cikket. „A rádió fejlődése Popovtól a televízióig” című cikk, továbbá több vers és színes művelkedetek egészítik ki a „Szovjet kultúra” új, áprilisi számát.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

Phenjan (TASzSz). A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága jelenti: a néphadsereg egységei a kínai önkéntes osztagokkal együtt folytatják kemény harcaikat az ellenség ellen és mind emberben, mind hadianyagban nagy veszteségeket okoznak neki.

Néhány nappal ezelőtt az amerikai és angol csapatok átlépték a 38. szélességi fokot és előrenyomul-

tak a 38. szélességi foktól északra 5—15 kilométerre.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének egységei a kínai önkéntesekkel együtt valamennyi arcvonalon kemény harcokat vívtak és nagy veszteségeket okoztak az ellenségnek emberben és hadianyagban.

Április 16-án a nyugati arcvonalon a néphadsereg egységei lelőtték az ellenség négy repülőgépét.

PEDAGÓGUSOK TAPASZTALATAI

A pártkongresszus útmutatásai nyomán javítsuk meg a közoktatás munkáját

velés terén elértünk. Megállapítottuk, ha ezeket az eredményeket összehasonlítjuk politikai és gazdasági fejlődésünkkel, azt látjuk, hogy a köznevelés terén messze elmaradtunk a követelmények mögött. A Központi Vezetőségnek a VKM munkájával kapcsolatos határozata megállapította, hogy az ellenség, a sorozatos gazdasági és politikai vereség után fokozottabb mértékben összpontosította támadását a kulturális frontra. Mindenekelőtt az volt a célja, hogy maximalista követelményekkel elriassza az iskoláktól, az egyetemektől a munkás- és parasztszármazású fiatalokat. A tanulás megnehezítése, a munkás- és parasztszármazású tömeges elbuktatása lemorzsolódáshoz vezetett. A minisztériumban megbírt ellenséges elemek bürokratikussá, korrumpáltak, a tankönyvek, a kollégiumi felvételek és ellátás területén végzett romboló munkájukkal súlyos károkat okoztak a köznevelésben. Az ellenség romboló munkájának eredményeképpen szakiskoláink és egyetemeink nem találtak meg a kapcsolatot az eleven élettel, utat nyitva az ellenséges ideológia behatolásának, a klerikális reakció romboló tevékenységének.

Lengyel elvtársnő beszámolója további részében rámutatott arra, hogy Pártunk II. országos kongresszusa megállapította: a szocializmus győzelmének elengedhetetlen előfeltétele, hogy mind városban, mind falun emeljünk dolgozóink általános műveltségét, fejlett káderekkel neveljünk egyre fejlődő iparunk és mezőgazdaságunk számára, hogy tudatosítsuk a dolgozókat a munkában, az államhoz és a hazához való új viszonyt, szilárdítsuk meg az új, szocialista erkölcsöt. E feladatok végrehajtásához iskoláinknak kell nyújtaniuk a legtöbb segítséget.

A Központi Vezetőség határozata óta megjavult iskoláink és

egyetemeink a munkás- és dolgozó parasztfiatalok szociális összetételének aránya, amelynek eredményeként lényegesen felszámoltuk a volt uralkodó osztályok műveltségi monopóliumát és ugyanakkor megteremtettük az előfeltételeit az új, szocialista értelmiség kialakulásának. Megjavítottuk a tankönyvkiadás munkáját is, Pártunk vezetésével tehát lényegében sikerült felszámolnunk a köznevelés terén megmutatózó hibákat. Mindez Pártunk helyes politikája mellett köszönhető pedagógusaink túlnyomórészt áldozatkész munkájának is, akik ma már szívvel-lellekkel a szocializmus építésének ügye mellett állnak. A kultúrforradalom végrehajtásának további feladatait csak akkor tudjuk sikerrel megoldani, ha felszámoljuk a köznevelés területén még meglévő hibáinkat is. A kultúrforradalom nemcsak iskoláink, pedagógusaink ügye, hanem mindannyiunké, az egész magyar népé.

Lengyel elvtársnő a továbbiakban ismertette, hogy a kongresszus határozat értelmében a Szegedi Pártbizottság megvizsgálta néhány általános iskola munkáját, hogy ezzel is segítséget nyújtson pedagógusainknak a tanító és nevelő munkában. A vizsgálat általános tapasztalatokat megállapított, hogy iskoláink az elmúlt tanévhez viszonyítva igen sokat fejlődtek. Pártunk helyes politikájának és pedagógusaink áldozatkész munkájának eredményeként javulást értünk el a tanulóifjúság szociális származás szerinti összetételének megjavításában. Komoly javulás mutatkozik az iskolai fegyverem és a tanulmányi színvonal emelése terén is. Pedagógusaink munkájában komoly segítséget nyújtottak pártszervezeteink, de a tömegszervezetek is. Pedagógusaink munkáját nagyban elősegítette a szovjet pedagógiai módszerek tanulmányozá-

sa, gyakorlati felhasználása. A nevelőmunka tartalmi és módszertani megjavítása, a szülők és az iskola közötti kapcsolat megszilárdítása azt eredményezte, hogy iskoláinkban a néhány hónappal ezelőtti megmutatózó nagymértékű hiányzás és lemorzsolódás általában megszűnt.

A köznevelésünk terén elért eredményeket bizonyítja például a Petőfi-telepi, a Juhász Gyula-utcai, a Sziléri-sugarú iskolák példája. Itt komoly eredményeket érttek el az iskolai fegyverem megszilárdításában, a tanulmányi eredmények fokozásában. Ezekben az iskolákban a lemorzsolódás teljesen megszűnt és hiányzások is csak igazolt esetben fordulnak elő. A tanulmányi színvonal emelkedését mutatja, hogy az elmúlt tanévvel szemben 1,5 százalékos javulást értek el általában. Ezek az eredmények nagyrészt köszönhetőek annak, hogy a nevelők legnagyobb része lelkiismeretesen készül fel az órákra s így a tanulók könnyebben elsajátítják az anyagot, de ugyanakkor a nevelők jó példát mutatnak a felkészülésben a tanulóknak is. A felülvizsgálat során megállapítottuk azt is, hogy a nevelők tanítási módszerei is jók. Előadásaikban rámutatnak a múlt és a jelenlegi életünk közötti különbségre, tudatosítják elért eredményeinket, ápolják haladó nemzeti hagyományainkat. Ezekben az iskolákban az iskolai fegyverem is kielégítő. A tanulók pontosan eljárnak az iskolákba, az órákra képességeikhez mérten mind felkészültek és egyéni magatartásukban is komoly fegyveremről tesznek tanúbizonyságot.

Ahhoz, hogy a nevelő munkában komoly eredményeket érjünk el, fentemlített feladatok végrehajtása mellett pedagógusainknak úgy kell szeretni népünket, hogy semmi áldozattól se riadjanak vissza, ha

a nép érdekeinek megvédéséről, jövőjének gazdagabbá és boldogabbá tételéről van szó. A nevelők szívük minden melegevel szeressék jövőnk reményeit. Ha a nevelő öntudatos, határozott, szilárd és igazságos, ha magánéletében is példamutató, állandóan képezi magát és óráit felkészülten tartja meg, a tanulók szeretettel és tisztelettel veszik körül. Az ilyen nevelő komolyabb eredményeket tud elérni oktatási munkájában is. Azoknak a pedagógusoknak, akik összeforrtak tanítványaikkal, nem nehéz a munkájuk akkor sem, ha a továbbtanuláshoz kell meggyőződik tanítványaikat. Ezt tapasztalhattuk a Petőfi-telepi iskolában, amelynek igazgatója Toldi István Kossuth-díjas pedagógus. Itt a nyolcadik osztály 18 tanulója közül 15 jelentkezett továbbtanulásra. A Csongrádi-sugarú iskolában a VIII. osztály 24 tanulója közül 18-an folytatták tanulmányaikat.

Lengyel elvtársnő előadásában konkrét példával támasztotta alá, mennyire fontos az, hogy a pedagógus munkájában összeforjék tanítványaival. Kovács Emma magyarszakos tanár órája alatt például a tanulók igen fegyveremmel és nagy érdeklődéssel tesznek tanúbizonyságot. Munkája közben nagy gondot fordít arra, hogy elmélyítse tanítványaiban a Szovjetunió iránti szeretetet, munkáját nem propagandaszerűen végzi, hanem szervesen összekapcsolja előadását a Szovjetunió életéből vett példákkal. Nem használ „politikai frázisokat”, a szaktárgyakat szocialista szellemben tanítja, vagyis nem politizál a szaktárgy rovására.

Ezek a példák is igazolják, hogy iskoláinkban az elmúlt évhez viszonyítva komoly eredményeket értünk el.

Lengyel elvtársnő előadásának további részében iskoláink munkájának hibáiról és hiányosságairól beszélt. Előadásának ezt a részét lapunk holnapi számában ismertetjük.

Pártunk II. országos kongresszusa nemcsak a gazdasági építő, munka és Pártunk megerősítésének feladatait tárta fel a magyar dolgozó nép előtt, hanem megszabta feladatainkat a kultúrforradalom sikeres végrehajtásában is. Révai elvtárs a kongresszuson elmondott beszédében nyomtatékosan kihangsúlyozta, hogy a szocializmus győzelmes felépítése lehetetlen a kultúrforradalom végrehajtása nélkül. A kultúrforradalom végrehajtása azt is jelenti, hogy tanítani, nevelni kell a dolgozókat, emelni kell általános műveltségüket, szakmai képzettségüket. Révai elvtárs ezeket a feladatokat így foglalta össze: „A kultúrforradalom nem szakképzés csupán, nem politikai nevelés csupán, hanem mindez együttvéve.” Pártunk II. országos kongresszusa feladatul tűzte pártszervezeteink elé, hogy fokozottabb mértékben foglalkozzunk a közoktatás kérdéseivel, az iskolák problémáival, amelyek sikeres megoldása alapvető feladatát képezi a kultúrforradalom győzelemre vitelének. Ezért tűzte napirendre a Magyar Dolgozók Pártja Szeged Városi Pártbizottsága is a közoktatás problémáival való foglalkozást, ezzel is támogatva pedagógusainkat a közoktatás terén elértünk álló feladatok sikeres végrehajtásában. Ezeket a célkitűzéseket szolgáltatta a napokban Szegeden megtartott aktív értekezlet is, amelyen Szeged kommunista pedagógusai vitatták meg az iskolák munkájának eddigi eredményeit, hiányosságait és az előttük álló feladatokat, hogy tapasztalataikat átadva Szeged valamennyi pártönkivüli pedagógusának — a Párt vezetésével, átmutatásával készülsenek fel most, a tanév befejezése előtt a beiskolázás sikeres végrehajtása közepette a Pártunk II. országos kongresszusán megjelölt feladatok megoldására.

Az értekezleten Lengyel Mária elvtársnő, a Szegedi Pártbizottság tagja mondott beszédet. Mindenekelőtt rámutatott azokra az eredményekre, amelyeket a VKM munkájának felülvizsgálása óta a közne-